

Karácsonyi körkérdés

Gorkie Mi a klánban nem ünneplünk semmit. Az ünneplés kizökkent, változást visz a mindennapokba, a cselekvésbe, a gondolkodásba és az érzelmekbe. Ezek miatt az ünnepeket veszélyforrásnak ítéltém, és emiatt a klánomban nincsenek ünnepek. De az is lehet, hogy minden nap ünnep, ez nézőpont kérdése. Minden nap szeretjük, tiszteljük, becsüljük és segítjük egymást, nem ilyenkor próbáljuk a mulasztásainkat bepótolni. Zoe A régi családommal mindig megünnepeltük a karácsonyt. Már egy héttel előtte elkezdtünk készülni rá, kitakarítottuk és feldíszítettük az otthonunkat, főztünk és sütöttünk. Karácsonykor sokat énekeltünk és nevtünk. Emlékszem, milyen remegve bontottam ki a csomagokat. Mindig én kaptam a legtöbb ajándékot. Azután apukám megbetegedett és meghalt. Anyukám pedig egy balesetben halt meg. Sokáig egyedül voltam, de lett egy új családom. Biztonságban érzem magam. Mi nem ünnepelek a karácsonyt. Nekünk minden napunk szebb és teljesebb, mint a régi életem bármelyik karácsonya. Joshi Masada A karácsony nem buddhista és nem sintoista ünnep, emiatt nekem nem jelent sokat. Ugyanakkor nem óhajtok kirívó rendelkezéseket bevezetni a Masada Konzern dolgozói számára. Rómában tégy úgy, mint a rómaiak. Az Egyesült Államokban élünk és dolgozunk, ahol karácsonykor minden megváltozik. Emiatt egy kicsit mi is. Az ünnepek jelentős szerepet játszanak az életemben, mert emlékeztetnek valamire, ami fontos.

Julius Andan Az ünnepekhez sok manipuláció és üzleti érdek kapcsolódik. A karácsony a szeretet ünnepe, melynek kedvéért erdőket irtanak ki, állatok millióit ölik le, és millió tonna hulladék keletkezik, amely a légkört szennyezi. Az ünnepekhez szorosan hozzátartozik a tömegek kontrollja. Egyes korokban, és némely vidékeken még ma is, halál jár az ünnepek meg nem tartásáért. Innen is lehet nézni. De ez nem szükségszerű. Az ünnepek, tiszta formájukban, emlékeztetnek bennünket arra, hogy milyennek kellene lennünk. Hogy van egy jobbik énünk, melyet el szoktunk felejteni. Emlékeztetnek minket arra, hogy képesek vagyunk félretenni a rosszat, a félelmet, a bánatot, a dühöt, a gyűlöletet, egyszerűen csak ezért, mert úgy döntöttünk, hogy van valami, ami fontosabb nála. Mosolygós Don Mazzino A faszik félreismernek. Az’ hiszik, f**sok. Meg hogy búvalbélelt vagyok, meg ilyenek. Ló***szt! Tévednek a kis kö***gök! Az igazság ku***ra más! Az életem móka és kacagás. Mosolygós Don a nevem, nem Szomorú Don! Röhögök naphosszat, mint a kerti tők! Lenne okom másra? Nem lenne. Akko’ meg mi a fa***ér’ gondolják, hogy van? Sok bu***i kö***ög ge***i fa*****pó tetű! A ku***va anyjukat ba***ák szájba! Hátulról! Kétszer! Nagymenő vagyok a nagymenők között! Há’ lenne okom nem röhögni egész ki*****ott nap? Há’ nem lenne! Röhögök, mert ku***va vidám természetű faszik vagyok! Joyce Byron Egy hírességnek rengeteg kötelezettsége van. Az idén 527 karácsonyi üdvözlőlapot írtam alá, és küldtünk ki, jórészt olyan embereknek, akikre nem is emlékszem. Kilencvenhét embernek küldtem ajándékot, úgy, hogy egyiket sem én vásároltam meg, bár én álltam a számlát. Százhuszonkétezer dollárba kerültek. Ezt hívják „kapcsolatok ápolásának”. Én magam huszonnyolc embernek vettem ajándékot. Köztük tíz volt olyan fontos, hogy hetekig jártam az üzleteket és böngésztem a webáruházak kínálatát, hogy amikor majd kinyitják a csomagot, annyira örüljenek annak, amit benne találnak, mint amennyire én örülök annak, hogy ismerhetem őket. Imádom a karácsonyt! A törődésről szól. A legszebb emberi tulajdonságról. Aeshma-Daeva Karácsony… Az idő egy megkötött pillanata. Az emberi lények jelentést kapcsolnak hozzá. Én nem kapcsolok semmit semmihez. Amer Egy karácsonyi képet festettem. Két méter húsz centi hosszú, és majdnem két méter magas; elég sok festéket kentem fel a vászonra. Egy múzeum falán lóg majd, hogy bárki megnézhesse kedvére. Hó, fenyőfa, hatalmas Hold a tiszta égbolton. „Az idő csendje”, ez a címe. Mindenki belemagyarázza majd, amit szeretne viszontlátni benne. A valóság egészen más. 1112. október 9-e éjszakájának egyik pillanatát örökíti meg. Ezt a tájat láttam a saját szememen keresztül, akkor és ott. Megállt az idő a számomra. Nekem egyetlen pillanat volt csupán, a Mesterem szerint négy nap. Megdermedtem, amikor megértettem valamit az étellel kapcsolatban. Akkor, abban a pillanatban lettem halhatatlan.